

ενδεικτικές απαντήσεις ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

A.1. Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Επομένως να φυλάγεστε από τον κίνδυνο, να προστατεύετε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την υπερβολική σας αυτοπεποίθηση. Μην πιστέψετε ότι θα φροντίσει κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δεν ενδιαφερθείτε γι' αυτήν. Να θυμάστε πως η πολιτεία κάποτε βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!»

.....

Στο Λατινικό πόλεμο ο ύπατος Τίτος Μάνλιος, καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι (ή: να κρατηθούν όλοι μακριά) από τη μάχη.

.....

Τότε ρώτησε την κόρη (του) ποιο απ' τα δύο, αν μετά από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας (της) πρόβαλε σ' εκείνη ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω ότι δε θες να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές σε κάνουν φαλακρή;»

Μονάδες 40

B1.

- **prope** : proxime
- **opibus** : opes
- **nimia** : magis nimia
- **neminem** : nullius
- **ipsi** : ipsi
- **extremo** : extero
- **discrimine** : discrimina
- **nobili genere** : nobilia genera
- **exercitui** : exercitibus

- **omnes** : omni
- **illa** : illud
- **pater** : patrum
- **istae** : istarum
- **te** : sibi

Μονάδες 15

B2.

habemus : habento

cavete : cautum, cautu

tutamini : ΕΝΕΣΤ: tutantem

ΜΕΛΛ. : tutaturum

ΠΑΡΑΚ. : tutatum

nolite : nolles

deponite : deposuerit

natus : nasci

abiret : abibunt

edixit : edic

abstinerent : abstineant

mallet : mavultis

obicit : obicereris (obicerere)

faciant : fiant

Μονάδες 15

Γ1α.

opibus : είναι αφαιρετική οργανική του μέσου στο “confidere”.

vobis : είναι δοτική προσωπική κτητική στο “est”.

neminem : είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο “consulturum esse”, ετεροπροσωπία.

patriae : είναι δοτική προσωπική χαριστική στο απαρέμφατο “consulturum esse”.

fuisse : είναι αντικείμενο στο ρήμα “mementote”, ειδικό απαρέμφατο.

bello : είναι αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα “praefuit”.

genere : είναι αφαιρετική της (άμεσης) καταγωγής στη μετοχή “natus”.

aliquot : είναι ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο “annos”.

cana : είναι κατηγορούμενο στο “ego” από το συνδετικό “esse”.

illi : είναι έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα “obiecit”.

te : είναι αντικείμενο στο ρήμα “faciant”.

Μονάδες 11

- Γ1β.** Ita que **nolite cavere** periculum!
Itaque **ne caveritis** periculum!

Μονάδες 4

Γ2α. quin calva esse nolis :

- δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του “quin”, που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα “non dubito”. Εισάγεται με το σύνδεσμο “quin», επειδή το ρήμα εξάρτησης συνοδεύεται από άρνηση. Εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι προτάσεις του “quin”, αφού το περιεχόμενό τους εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης) Ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (“non dubito»). Αναφέρεται σε παρόν και μέλλον. Παρουσιάζει ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΑ στην ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ των ΧΡΟΝΩΝ, συγχρονισμό κύριας και δευτερεύουσας, γιατί η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Μονάδες 4

Γ2β.

- **qui nobili genere natus erat**
- **Is aliquando castris abiens**

Μονάδες 4

Γ2γ. «Tum interrogavit filiam, utrum post aliquot annos cana esse mallet an

calva»:

- 1- «Filia, **utrum** post aliquot annos cana esse **mavis an** calva?»
- 2- «Filia, post aliquot annos cana esse **mavis an** calva?»
- 3- «Filia, **mavisne** post aliquot annos cana esse **an** calva?»

Μονάδες 7

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΑΡΜΠΑΝΗ ΡΕΝΑ

ΓΑΒΡΙΛΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ